

РЕШЕНИЕ

№ 2610

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4622** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-15-57-43/27.04.2021г. по описа на КЕВР от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място] [улица], ет.5 представлявано от изпълнителния директор С. И. чрез юриконсулт В. В. срещу Решение ПП-3/07.04.2021г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство по преписка, образувана по искане с вх.№ Е-15-57-43 от 29.09.2020г. от [фирма] на основание чл.197 ал.9 изречение последно от Закона за енергетиката, КЕВР да разпорежи на [фирма] да предостави на [фирма] ползването на целия свободен капацитет на газопровод, започващ от линеен кран № 2 на газопровод Т. - И. до кранов възел [фирма] и започващ от кранов възел, намиращ се до „Гранична полиция - Р.“ до ЦЗ, собственост [фирма].

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния закон, въпреки наличието на предпоставките на чл.197 ал.9 от Закона за енергетиката. Между [фирма] и [фирма] не е постигнато съгласие, относно срока на договора, който следва да бъде сключен между тях, относно ползване на газопровода, собственост на заинтересованата страна. Сочи се, че комисията неправилно е тълкувала действащата правна уредба, като е приела, че за жалбоподателя липсва правен интерес от получаване на търсения акт, въпреки че обективно е налице липса на съгласие за

сключване на договор.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юриконсулт И., която поддържа подадената жалба и моли оспореният акт да бъде отменен и преписката да бъде върната на КЕВР със задължителни указания да се произнесе по същество. Претендира разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юриконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – [фирма] в съдебно заседание се представлява от адв.Б., която излага становище за основателност на жалбата и моли същата да бъде уважена .

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] притежава лицензи: № Л-441-08 от 30.03.2015 г. за дейността „разпределение на природен газ“ и № Л-441-12 от 30.03.2015 г. за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ за обособена територия „Д.“ и общините Р., Горна О., В. Т., Л., П., Р., И., Л., П. и Л.. Лицензните са за срок от 27 (двадесет и седем) години.

[фирма] е едноличен собственик на капитала на [фирма].

[фирма] е собственик на газопровод, започващ от линеен кран № 2 на газопровод Т. - И. до кранов възел [фирма] и започващ от кранов възел, намиращ се до „Гранична полиция - Р.“ до ЦЗ.

Газопроводът на [фирма] е присъединен към газопрееносната мрежа на [фирма] чрез газопровод на [фирма].

Максималният проектен капацитет на газопровода е 12 200 м³/ч.

[фирма] е предоставило право на [фирма] да ползва свободен капацитет на газопровод, започващ от линеен кран № 2 на газопровод Т. - И. до кранов възел [фирма] и започващ от кранов възел, намиращ се до „Гранична полиция - Р.“ до ЦЗ, собственост [фирма].

Правото на ползване на газопровода е предоставено съгласно сключен договор № Дог- 23 от 12.09.2019 г. между [фирма] и [фирма]. С този договор е уредено освен правото на ползване на газопровода, така също и техническата му поддръжка. Договорът е имал действие между страните до изтичане на неговия срок -12.09.2020г. [фирма] не се е възползвало от правото си за автоматично удължаване на срока на договора за още една година.

Към 23.02.2021 г. [фирма] ползва газопровода, собственост на [фирма] за целите на разпределението на природен газ до свои клиенти на територията, определена в лицензията, както предвижда чл. 197, ал. 9 от ЗЕ независимо, че договорните отношения за ползването са прекратени едностранно от [фирма].

Административното производство е образувано във връзка с постъпило от жалбоподателя искане на основание чл. 197, ал. 9, изречение последно от Закона за енергетиката (ЗЕ), КЕВР да разпорежи предоставяне на ползването на целия свободен капацитет на газопровод, започващ от линеен кран № 2 на газопровод Т. - И. до кранов възел [фирма] и започващ от кранов възел, намиращ се до „Гранична полиция - Р.“ до ЦЗ, собственост [фирма].

В искането [фирма] е посочило, че не е постигнато съгласие между присъединения към газопреносната мрежа клиент - [фирма] и оператора на газоразпределителната мрежа (ГРМ) за територия „Север“ - [фирма].

„О. Мрежи“ АД счита, че е налице свободен капацитет и техническа възможност за предоставянето му на оператора на ГРМ по реда на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ. Дружеството счита също така, че [фирма] и [фирма] към настоящия момент не са постигнали съгласие относно сключването на договор със съдържанието и по реда на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, което представлява основание за реализиране правомощията на КЕВР по реда на чл. 197, ал. 9, изречение последно от ЗЕ.

Към писмото [фирма] е приложило писмо от [фирма], с което са уведомени, че договарят няма да бъде автоматично удължен за още една година, както и че [фирма] ще се счита за обвързано дружество от договора до 12.09.2020 г.

Във връзка с искането на [фирма] със заповед № 3-Е-188 от 06.10.2020 г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група, която да извърши проучване на обстоятелствата, съдържащи се в писмо с вх. № Е-15-57-43 от 29.09.2020 г. на [фирма] и наличието на техническа възможност и свободен капацитет в газопровод, собственост на [фирма], с оглед предоставянето на ползването му на [фирма] по чл. 197, ал. 9, изречение последно от ЗЕ.

С оглед изясняване на фактическата обстановка, административният орган с писмо с изх. № Е-15-57-43 от 21.10.2020 г., е изискал от [фирма] следната информация: документи, удостоверяващи вещните права на [фирма] върху цитирания газопровод; документи, доказващи че цитираният газопровод е присъединен към газопреносната мрежа на [фирма] и информация за точката на присъединяване към газопреносната мрежа; документи и данни за техническото състояние на газопровода, собственост на [фирма]; максимален проектен капацитет ($m^3/ч$) на газопровода, собственост на [фирма]; максимално ползван капацитет ($m^3/ч$) в газопровода от [фирма], в т.ч. информация за изменението на ползвания капацитет за последните 17 месеца; ползвали се капацитет в газопровода от друго лице; в случай, че се ползва - информация за ползвания капацитет ($m^3/ч$), в т.ч. изменението на ползвания капацитет за последните 12 месеца; свободен капацитет на газопровода към момента; наличие на техническа възможност за ползването на газопровода на [фирма] от [фирма], предвид, че газоразпределителното дружество е ползвало капацитет в газопровода до 12.09.2020 г. Изискано е и становище на [фирма] във връзка с искането на [фирма].

С писмо с вх. № Е-15-57-43 от 09.11.2020 г. [фирма] уведомява КЕВР, че на 12.09.2019 г. между двете дружества е сключен договор № Дог-23 от 12.09.2019 г., с предмет предоставяне на услуги по поддържане и техническо обслужване на газово стопанство със срок една година, считано от датата на неговото подписване, като в него са уредени и правата за ползване на свободния капацитет на газопровода, собственост на [фирма]. Посоченият договор е имал действие между страните до изтичане на неговия срок - 12.09.2020 г., като [фирма] не се е възползвало от правото си за автоматично удължаване на срока на договора за още една година. [фирма] посочва, че от [фирма] е получено уведомление с искане за допълнителна информация, както и примерен текст на договор, която информация е представена от [фирма]. Дружеството счита, че между страните не е постигнато съгласие за сключване на договор по реда на чл. 197 ал. 9 от ЗЕ, тъй като от страна на [фирма] не е изразено становище по предоставената информация.

По отношение на вещните права върху газопровода, заинтересованата страна е

представила пред административния орган Акт обр. 16 (протокол от 27.05.1992 г.), съставен на основание чл. 40 от Наредбата за държавно приемане на обектите по капиталното строителство. [фирма] посочва също, че собственият им газопровод - обект на искането на [фирма] е присъединен към газопреносната мрежа на [фирма] чрез газопровода на [фирма]. В тази връзка е приложен договор от 11.07.2003 г. сключен между [фирма] и [фирма] с предмет: предоставяне на правото [фирма] да потребява природен газ, чрез разпределителен газопровод от АГРС „И.“ до Т. „Р. И.“ срещу заплащането на цена за поддръжка, ремонт и техническо обслужване на газопровода.

По отношение на свободният капацитет на газопровода, дружеството посочва, че към момента, той е в размер на 10 689 м³/ч. [фирма] заявява, че е налице техническа възможност за ползването на газопровода на [фирма] от страна на [фирма], както и че дружеството е съгласно да бъде предоставено ползването на целия свободен капацитет на [фирма] след сключването на договор при спазване на установените в ЗЕ и относимата подзаконова нормативна уредба и при отчитане интересите и на двете страни.

[фирма] е приложило писмо на „О. Мрежи“ с рег. номер ОМ- 1.9.0.1-1490 от 24.08.2020 г., с което информира [фирма], че считано от 12.09.2020г. ще преустанови извършването на услуги по поддръжане и техническо обслужване на разглеждания газопровод, предвид отказа на [фирма] за автоматично подновяване на сключения между двете дружества договор. В тази връзка [фирма], като ползвател на свободния капацитет в този газопровод иска от [фирма] да представи информация как ще осъществява поддръжката и техническото обслужване на газопровода, за да се гарантира неговата непрекъсваема и безаварийна експлоатация, както и е предложило сключването на договор за предоставяне на целия свободен капацитет на газопровода, с който да се регулират отношенията между двете дружества и условията за възмездно предоставяне ползването на газопровода за нуждите на [фирма], като в тази връзка [фирма] е приложило проект на договор към писмото. В писмото се иска също, [фирма] да предостави информация за балансовата стойност на газопровода и неговия проектен максимален часов разход в м³/h, както и информация за необходимия часов разход на [фирма] с описание на съоръженията, които формират тази консумация за изчисляване на възнаграждението за предоставения достъп, съгласно Методиката. Приложен е и проектът на договор за предоставяне на достъп до разпределителен газопровод. Съгласно чл. 1 от договора при условията на договора и срещу възнаграждение дружеството предоставя на [фирма] право на ползване върху газопровода, описан в буква „А“ от Преамбюла, за целите на разпределението на природен газ на други клиенти, разположени на лицензионната територия на [фирма]. В чл. 4.1. от договора е определен неговия срок, съгласно който договора се сключва за срок до изтичане на издадените на [фирма] лицензии от КЕВР за съответната лицензионна територия.

[фирма] е приложило и писмо с изх. № ИК-174 от 08.10.2020 г. до [фирма], с което представя изисканите от газоразпределителното дружество данни, както следва: стойността на газопровода 236 610 лв., проектен максимален часов разход в размер на 12 200 м³/h и заявен необходим часов разход за нуждите на [фирма] в размер на 1311 м³/h.

КЕВР е приела, че е налице съвпадане на волите на двете страни, поради което с писмо с изх. № Е-15-57-43 от 26.11.2020 г. по описа на КЕВР е изисквала от [фирма] и

[фирма] в едномесечен срок от получаване на писмото на Комисията двете дружества да сключат договор за ползване на свободния капацитет в газопровода, собственост на [фирма] при спазване на условията на чл. 197, ал. 9, изр. 1, 2 и 3 от ЗЕ, като след сключване на договора да уведомят Комисията и предоставят копие от него.

С писмо с вх. № Е-15-57-43 от 08.02.2021 г., [фирма] информира КЕВР, че в определения от Комисията едномесечен срок за сключване на договор между [фирма] и [фирма] по реда на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, такъв не е сключен. [фирма] заявява, че между двете дружества е била проведена кореспонденция, във връзка със съдържанието на конкретни клаузи по предложени проект на договор, като всички предложения на [фирма] за промени в конкретните текстове на договора са били приети от [фирма] и в резултат на това [фирма] е предоставило чрез куриер проект на договора, одобрен и от двете страни, за подпис от страна на [фирма]. [фирма] заявява, че до момента договорът не е подписан от другата страна, съответно не е сключен в определения от КЕВР едномесечен срок.

В тази връзка, [фирма] отправя молба до Комисията да реализира законовите си правомощия и да разпорежи с изричен акт предоставянето на целия свободен капацитет на разглеждания газопровод по реда на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, както и сключването на договор. [фирма] е приложило писмо на [фирма] от 01.12.2020 г. до [фирма], в което се посочва, че във връзка с изпратения проект на договор, [фирма] следва да има предвид, че за [фирма] не е налице правна възможност да бъде обвързано от договор със срок до изтичане на срока на лицензиите. [фирма] е предложило срок на договора една година, считано от датата на сключването, с клауза за автоматично подновяване, приложима максимум 3 (три) години, освен първата година. В писмото на [фирма] се посочва също, че поддръжката и техническото обслужване на газопровода са обезпечени чрез надлежно назначено техническо лице при [фирма] и използването на външна техническа помощ за поддръжка и техническото обслужване на газопровода.

С оглед изложеното, предвид, че [фирма] е заявило съгласието си да предостави ползването на целия свободен капацитет в собствения си газопровод на [фирма], КЕВР с писмо с изх. № Е-15-57-43 от 15.02.2021 г. е изисквала от [фирма] да уведоми Комисията за срока, в който ще бъде подписан въпросния договор от [фирма].

[фирма] в писмо с изх. № ИК-35 от 23.02.2021 г. до КЕВР (вх. № Е-15-57-43 от 25.02.2021 г.), с копие до [фирма], заявява, че е съгласно и има техническа възможност да предостави на [фирма] правото на ползване върху свободния капацитет на газопровода, съгласно изискванията на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, като е одобрен проект на договор между страните. [фирма] посочва, че проектът на договор е представен за одобрение от принципала на дружеството - [фирма], което също е одобрило договора, с указание за промяна в клаузата за срока на неговата валидност, а именно да се сключи за срок от 1 (една) година, като принципалът се позовава на чл. 30, ал. 1, т. 8 от Правилника за прилагане на закона за публичните предприятия („ППЗПП“). [фирма] твърди, че цената за ползването на газопровода, която е приета и от [фирма], е определена по Методиката, одобрена от КЕВР. [фирма] заявява, че в процеса на договаряне и уточняване на договорните клаузи, [фирма] не е прекъсвало да ползва свободния капацитет на газопровода и в този смисъл не му е отнето правото,

което има по чл. 197, ал. 9 от ЗЕ. [фирма] посочва, че очаква [фирма] да подпише уточнения проект на договор за срок от 1 (една) година, предвид факта, че [фирма] е единственото възможно лице, с което [фирма] може да сключи подобен договор и в бъдеще съгласно издадената му от КЕВР лицензия.

[фирма] заявява, че не споделя аргументите посочени в писмото на [фирма] и не е съгласно да сключи обсъждания договор за толкова кратък срок - 1 година. Дружеството посочва, че договорът по чл. 197, ал. 9 от ЗЕ се явява специален (ненаименован договор) по отношение на договора за наем, регламентиран в Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), какъвто разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 8 от ППЗПП визира. [фирма] счита, че позоваването от [фирма] на разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 8 от ППЗПП във връзка със сключването на договор по реда на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ е незаконосъобразно.

В хода на съдебното производство са представени писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка, представени са от заинтересованата страна и са приети като писмени доказателства, договори въз основа на които се установяват останалите ползватели на газопровода, собственост на [фирма], а именно договор с търговско дружество „Д. Ко Л.“, [фирма], [фирма], [фирма]. Прието е заключение по допуснатата до изслушване съдебно – техническа експертиза.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – КЕВР, в съответствие с предоставените му правомощия по ЗЕ и във връзка с направено искане от жалбоподателя по реда на чл.197 ал9 от ЗЕ.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му.

При провеждане на административното производство, образувано по искане на основание чл.197 ал.9 от ЗЕ, административният орган не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е колегиален орган, който се състои от 9 членове. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, като са присъствали повече от половината от членовете. Видно от приложения по делото Протокол № 71/07.04.2021 г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 7 от членовете на КЕВР, като решението е взето с 7 гласа „за“, четири от които на членовете на КЕВР със стаж в енергетиката.

Съгласно чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, присъединените към газопреносната мрежа

клиенти при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването на собствените си съоръжения на съответния оператор на газоразпределителна мрежа, получил лицензия, за целите на разпределението на природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията. Ползването се предоставя след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от комисията, като в договора с лицензианта се договорят: условията на ползването, включително условията за оперативно управление и измерване на газа, доставян до всеки от клиентите, включително до лицето, предоставящо ползването, за гарантиране на единно оперативно управление и измерване на доставяните до клиентите количества природен газ. В случай, че не бъде постигнато съгласие, КЕВР разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методика. Методиката за определяне на цените за предоставен достъп на преносно или разпределително предприятие от потребители през собствените им уредби и/или съоръжения до други потребители за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия, на преноса на топлинна енергия и на преноса на природен газ е одобрена от КЕВР с решение по Протокол № 27 от 04.02.2008 г., т. 12 (Методика).

Видно от горното, за да може да бъде предоставен достъп на [фирма] до описания газопровод, собственост на [фирма], следва да бъде установено, че по отношение на гореописания газопровод е налице техническа възможност и свободен капацитет да бъде предоставено ползването му на жалбоподателя по цена, определена по реда на Методиката.

След анализ на събраните в хода на административното производство данни и доказателства Комисията е установила, че е налице както техническа възможност и свободен капацитет за предоставяне ползването на газопровода, собственост на [фирма], на [фирма] за целите на разпределението на природен газ до други клиенти на газоразпределителното дружество, така и цена, определена за ползване на газопровода в размер на 2639,80 лв. без ДДС месечно, по отношение на която няма спор. Видно от приетите писмени доказателства, се установява, че такова ползване на практика продължава да се осъществява, въпреки изтичането на срока на договор с предмет предоставяне на услуги по поддържане и техническо обслужване на газово стопанство, сключен на 12.09.2019 г. между [фирма] и [фирма].

Видно и от приетото заключение по допуснатата до изслушване съдебно –техническа експертиза максималният часови капацитет, използван от [фирма] за периода 12.09.2020г. до месец април 2021г. 154,85 нм3/ч. Определянето на максималния часови капацитет, използван от [фирма] в процесния газопровод в посочения период е определен на база съоръженията за изгаряне на природен газ, инсталирани в сградите и обектите на [фирма]. Вещото лице е установило, че природен газ се ползва в така наречената „Зона В“, представляваща промишлено помещение с височина над 4 метра, в административна сграда, в комбинирана сграда и в хале №1.

Съдът кредитира експертното заключение като обосновано и задълбочено изготвено въз основа на представените писмени доказателства и допълнително представена информация от заинтересованата страна.

Приети са и писмени доказателства, относно останалите консуматори с право на ползване на газопровода на [фирма].

Няма спор между жалбоподателя и заинтересованата страна, че между тях е имало преддоговори отношения с размяна на кореспонденция, относно съществени елементи на договора, който следва да сключат, с предмет ползване на свободния капацитет на пряко присъединения към газопреносната мрежа газопровод, собственост на [фирма].

В разпоредбата на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ са предвидени основните елементи на договора за предоставяне на свободния капацитет на пряко присъединен газопровод (присъединен към газопреносната мрежа), който следва да бъде сключен между оператор на газоразпределителна мрежа и собственика на този пряк газопровод.

Минималното съдържание на този вид договори следва да урежда:

1. условията на ползването на газопровода;
2. условията за оперативно управление и измерване на газа, доставян до всеки от клиентите;
3. условията за и измерване на газа, доставян до лицето, предоставящо ползването, т.е. собственика на газопровода;
4. условията за гарантиране на единно оперативно управление и измерване на доставяните до клиентите количества природен газ;

Цената на предоставяния достъп не се определя свободно, а съгласно Методиката (по-долу „Методиката“).

В предложението и първоначално одобрен от [фирма] проект на договор по смисъла на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, се съдържат горепосочените реквизити. Съдържат се, също така и „общии“ за всички договори клаузи, уреждащи права и задължения на страните по него, последиците от евентуално неизпълнение на задължения по договора, срок на договора и други. Очевидно съгласие е постигнато по голяма част от съдържанието на договора с изключение на уговорките относно срока му на действие. Безспорно е, че съгласието за сключване на договор е налице, когато волеизявленията на насрещните страни съвпадат не само, относно принципното желание за сключване на договор, но и по отношение на всичките му реквизити и цялостното му съдържание.

В тази връзка, според настоящият съдебен състав, не е постигнато съгласие между жалбоподателя и заинтересованата страна за сключване на договор, с посочения предмет. Независимо от обстоятелството, че [фирма] на практика продължава да предоставя достъп и осигурява ползване на собственото си съоръжение от жалбоподателя, с оглед законоустановените изисквания в Закона за енергетиката, тези отношения следва да са уредени не само фактически, но и формално със сключен между страните писмен договор, който следва да съдържа задължителни реквизити, част от които са и

посочените в разпоредбата на чл.197 ал.9 от ЗЕ. Такъв писмен договор обаче не е налице, с оглед липсата на съгласие относно срока на договора.

Изводите на административния орган, че за да е налице хипотеза, при която КЕВР следва да разпорежи предоставяне на ползването на свободния капацитет на процесния газопровод, собственост на [фирма], когато не е налице съгласие между страните единствено по отношение на елементите на договора, посочени в чл.197 ал.9 изр.трето от ЗЕ е незаконосъобразен и не съответства на целта на ЗЕ. Обстоятелството, че отношенията между жалбоподателя и заинтересованата страна не са финализирани с договор е безспорен факт, който свидетелства, че очевидно липсва съгласие. След като това съгласие липсва по отношение срокът на договора, който също е съществен елемент от него, следва да се приеме, че липсва съгласие за сключване на договор с представеното съдържание от жалбоподателя към [фирма].

Като е пренебрегнала императивната разпоредба на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ Комисията е нарушила материалния закон и достигнала до грешния извод, че щом дружеството към момента ползва капацитет от газопровода и страните спорят само относно срока на договора, не е налице основание за издаване на търсения административен акт, респективно липсва правен интерес от искането му.

Административният орган е пренебрегнал обстоятелството, че при липса на съгласие следва да се произнесе с разпореждане, съответно - налице е законова делегация тази липса на съгласие да бъде заменена от разпореждането на Комисията, което в конкретния случай е поискано от Дружеството. КЕВР дължи произнасяне по отправеното искане за осъществяване целите на разпределението на природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията на [фирма].

Изцяло и единствено в компетентността на административния орган е да реши спора между двете дружества по същество, като прецени не само наличието на техническа възможност и свободен капацитет за предоставяне ползването на съоръженията на съответния оператор на газопреосната мрежа, но и липсата на постигнато съгласие по останалите съществени елементи на договора, което на практика е довело до липса на финализиране на преддоговорните отношения с валидно сключен договор.

Оспореното решение е постановено в разрез с целите на ЗЕ. Ползването на чужди преки газопроводи и възможностите, които предоставя разпоредбата на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ представляват законодателно решение, целящо да балансира интереса на потребителите на природен газ, респективно на оператора на газоразпределителната мрежа, засегнат от недостатъчно (с оглед количеството клиенти) развитата газоразпределителна мрежа на определена територия с интереса на стопанските потребители, собственици на преки газопроводи.

Очевидно законът не цели да позволи подобна абдикация от правомощията на КЕВР, след като изрично я оправомощава да се намеси в правоотношението между субектите и да постанови задължителен и за двете страни акт,

предоставящ ползването на свободния капацитет на пряко присъединения газопровод в полза на съответния оператор на газоразпределителната мрежа. Несъмнено е, че освен всичко останало, Комисията следва да определи и срокът, в който може да се извърши това ползване, респективно срока на договора. Като извършва това тя следва да се ръководи, както от интереса на потребителите на природен газ от гарантирано и надеждно извършване на разпределение на природен газ до захранваните обекти, така и от вменените ѝ със закона правомощия да следи за оповестяването и справедливото разпределение на наличния капацитет на мрежите между всички ползватели (чл. 21, ал. 1, т.40 от ЗЕ).

Предвид изложеното, решението следва да бъде отменено като постановено в противоречие с материалния закон и в противоречие с неговата цел.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписка, следва да бъде върната на КЕВР , за произнасяне по същество по искането на жалбоподателя, отправено на основание чл.197 ал.9 изр.последно от ЗЕ.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143 ал.1 от АПК, претенцията за разноски на жалбоподателя е основателна. КЕВР следва да бъде осъдена да заплати на [фирма], разноски в размер общо на 650 лева, от които 50 лева заплатена държавна такса, 500 лева, внесен депозит за вещо лице и 100 лева юрисконсултсто възнаграждение на основание чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК

Така мотивиран, Административен съд –София град, III-то отделение, 61 състав, на основание чл.172 ал.2 във връзка с чл.173 ал.2 от АПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място] [улица], ет.5 представлявано от изпълнителния директор С. И. чрез юрисконсулт В. В., Решение ПП-3/07.04.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране да се произнесе по искане № Е-15-57-43 от 29.09.2020г. от [фирма] на основание чл.197 ал.9 изречение последно от ЗЕ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: